

N:o 86.

Ank. till Riksd. kansli den 19 april 1907, kl. 4 e. m.

Memorial i anledning af kamrarnas skiljaktiga beslut beträffande vissa delar af statsutskottets utlåtande n:o 51, i anledning af dels Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående civila tjänstinnehafvares rätt till pension m. m., dels ock fyra i anledning af samma proposition väckta motioner.

(1:a U. A.)

I statsutskottets utlåtande n:o 51, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående civila tjänstinnehafvares rätt till pension m. m. samt fyra i anledning af samma proposition väckta motioner, hemställde utskottet, bland annat,

A. att Riksdagen måtte antaga följande

»Lag

angående civila tjänstinnehafvares rätt till pension.

— — — — —
— — — — —

7 §.

Vid afgång från tjänst af anledning, som i 6 § d sägs, utgår hel pension med enahanda belopp som det vid tiden för olycksfallet för tjänstinnehafvaren gällande pensionsunderlag.

Har tjänstinnehafvare, som afgår på grund af någon af öfriga i 6 § intagna bestämmelser, uppnått det i 5 § för rätt till hel pension stadgade antal tjänstår, utgår till den tjänstinnehafvare hel pension; i annat fall vare han, därest tjänstårens antal icke understiger tio, berättigad erhålla pension till *afkortadt* belopp i förhållande till det mindre antalet tjänstår; dock att vid afgang från tjänst af anledning, som i 6 § c sägs, pensionen icke i något fall må understiga sjuttiofem procent af hel pension.

Tjänstinnehafvare, som vid uppnåendet af den i 5 § stadgade lefnadsålder icke kan räkna tio tjänstår och alltså icke då är berättigad till erhållande af pension, må icke heller sedermera komma i åtnjutande af sådan, äfven om han på grund af stadgandet i 6 § b tillåtes att kvarstå i tjänsten efter nämnda lefnadsålders inträde.

— — — — —

— — — — —

18 §.

Tjänstinnehafvare, som är underkastad denna lags bestämmelser, och med hvars tjänst redan före lagens trädande i kraft varit förenad rätt till pension, vare befriad från att erlagga i lagen stadgad pensionsafgift:

om han för tjänsten åtnjuter aflöning enligt lönestat, som fastställts före den 1 april 1900, så länge aflöning å den lönestat af honom åtnjutes, samt

om han för tjänsten uppbär aflöning enligt lönestat, fastställd efter nämnda dag men före den 1 januari 1907, så länge hans aflöning uppgår till samma belopp som före sistberörda dag, därest icke vid lönestatens fastställande bland villkoren för denna aflönings åtnjutande gjorts uttryckligt förbehåll, att löntagare skall vara skyldig att vidkännas pensionsafgift motsvarande afdrag å aflöningen.

— — — — —

— — — — —

B. att Riksdagen, därest ofvanintagna lag blefve af Riksdagen godkänd, måtte *dels* besluta,

1:o) att denna lag skall tillämpas såväl å den genom riksrådet Johan Skyttes donationsbref inrättade professuren vid Uppsala universitet som ock å sådan ordinarie eller extraordinarie professur vid rikets

universitetet, till hvars innehafvare aflöningen, anslag af universitetets medel oberäknadt, utgår uteslutande i form af prebendepastorat, dock att i fråga om beräkning af pensionsunderlag för enhvar af nämnda professorer skall gälla, att pensionsunderlaget skall anses utgöra enahanda belopp, som för annan professur af det slaget vid samma universitet, där den ifrågavarande professuren finnes inrättad, samt att tjänstinnehafvare därvid icke må tillgodoräknas ålderstillägg, med mindre han fullgjort de för annan likställd tjänstinnehafvare för ålders-tilläggs åtnjutande föreskrifna villkor;

2:o) att ej mindre de bestämmelser om pensionsrätt och skyldighet att för pensionsändamål vidkännas löneafdrag, hvilka stadgats genom särskilda nådiga kungörelser af den 27 augusti 1904 beträffande a) tillförordnade rektorer vid rikets allmänna läroverk, b) rektor vid högre lärarinneseminariet, c) lärare vid rikets folkseminarier i musik och sång, i teckning, i gymnastik eller slöjd, äfvensom genom nådig kungörelse af den 9 juni 1905 beträffande tillförordnad rektor vid folkskoleseminarium, skola, äfven efter förenämnda lags antagande, fortfarande äga giltighet, än äfven hvad i öfrigt genom samma lag blifvit stadgadt skall i tillämpliga delar gälla enhvar af dessa rektorer och lärare;

3:o) att de pensioner, som med tillämpning af nämnda pensionslag komma att beviljas, skola utgå: till tjänstinnehafvare vid poststaten af postmedlen, till tjänstinnehafvare vid tullstaten af tullmedlen, till tjänstinnehafvare å patent- och registreringsverkets stat från »patent- och varumärkesafgifters samt registreringsafgifters fond» samt till öfriga tjänstinnehafvare från därtill särskildt anvisadt anslag; med förbehåll, att de medel, den fond eller det anslag, från hvilka pensionerna sålunda utbetalts, beredes godtgörelse från den i 11 § pensionslagen omförmälda pensionsfond med belopp, som svarar mot pensionsfondens efter fastställd fördelningsgrund uträknade andel i pensionsutgifterna;

dels å ordinarie staten under tionde hufvudtiteln uppföra ett förslagsanslag å 100,000 kronor till pensionering, enligt pensionslagen, af civila tjänstinnehafvare;

dels, såsom bidrag till bestridande af förvaltningskostnaden för en i hufvudsaklig öfverensstämmelse med i statsrådsprotokollet angifna grunder ordnad ny änke- och pupillkassa för civilstaten, likaledes å ordinarie staten under tionde hufvudtiteln uppföra ett bestämdt anslag å 35,000 kronor;

dels ock medgifva, att från och med år 1893 uppkomna och här-efter uppkommande behållningar å det till pensionsstaten för civila

ämbets- och tjänstemäns änkor och omyndiga barn anvisade anslag å 45,000 kronor må tillfalla den nya änke och pupillkassan för civilstaten med skyldighet för denna kassa att svara för utbetalning i behörig ordning af de till utgående från nämnda anslag redan anvisade pensioner;

samt

C. att Riksdagen, under förutsättning af bifall till de under A. och B. framställda förslag, måtte från riksstaten för år 1908 utesluta de å tionde hufvudtiteln nu uppförda ordinarie anslagen till civilstatens pensionskassa af tillhoppa 112,286 kronor.

Enligt utskottet tillhandakomna protokollsutdrag har Första Kammaren,

beträffande punkten A. § 7, godkänt den af utskottet föreslagna lydelsen af nämnda § med den ändring, att i andra stycket senare delen näst efter orden »i förhållande till det mindre antalet tjänsteår» affattats sålunda: »dock att vid afgang från tjänst af anledning, som i 6 § c sägs, tjänstinnehafvare alltid är berättigad till erhållande af pension, hvilken icke må understiga sjuttiofem procent af hel pension»;

i fråga om 18 § godkänt utskottets förslag;

beträffande punkten B, bifallit utskottets hemställan med den ändring, att orden »ofvanintagna lag» utbyts mot orden »den af Första Kammaren antagna lag angående civila tjänstinnehafvares rätt till pension»; samt,

med afseende å punkten C, bifallit utskottets hemställan med den ändring, att orden »under förutsättning af bifall till det under A och B framställda förslag» utbyts mot orden »under förutsättning att Riksdagens beslut beträffande de af utskottet under A och B framställda förslag affattas i enlighet med hvad Första Kammaren i denna del beslutit».

Andra Kammaren har däremot beträffande 18 § bifallit utskottets hemställan med den ändring, att det stycke i nämnda §, som började med orden »Tjänstinnehafvare, som är underkastad denna lags bestämmelser», skulle i fortsättningen lyda: »vare, om han för den tjänst åtnjuter aflöning enligt lönestat, som fastställts före den 1 april 1900, befriad från att erlägga i lagen stadgad pensionsavgift, så länge aflöning å den lönestat af honom åtnjutes.»; medan Kammaren för öfrigt bifallit, hvad utskottet hemställt.

Som det enligt Riksdagsordningen åligger utskottet att, därest kamrarna öfver någon fråga, däri utskottet sig yttrat, stanna uti olika

beslut, söka att, såvidt möjligt är, sammanjämka de olika meningarna och med förslag därom inkomma till kamrarna, samt det, enligt utskottets uppfattning, hos båda kamrarna torde förefinnas en önskan att nu bringa förevarande lag till stånd, får utskottet, i ändamål af sammanjämkning, hemställa,

1) att Andra Kammaren, med frånträdande af sitt beslut beträffande punkten A. 18 §, i hvad detsamma skiljer sig från hvad Första Kammaren beslutit, ville för sin del antaga den af Första Kammaren godkända lydelsen af nämnda §, samt

2) att Första Kammaren, med frånträdande af sitt beslut i fråga om punkten A. 7 § samt punkterna B och C, i hvad detsamma skiljer sig från Andra Kammarens beslut i dessa delar, ville för sin del i berörda punkter biträda Andra Kammarens beslut.

Stockholm den 19 april 1907.

På statsutskottets vägnar:

HUGO TAMM.